

Видасться
з квітня
1999

КОЛЕГА

#1(10)
ЛЮТИЙ
2000

«Колеґа» в 2000-му році: кожному знайдеться цікава справа»

(інтерв'ю з Головою Редакційної Ради газети Станіславом Шумлянським)

Зараз дуже модно підводити підсумки, а також будувати плани на нове тисячоліття. Дати таку можливість зробити не ми вирішили й голові РР «Колеґи» Стасу Шумлянському.

- Стасе, знаючи про брак газетної площі, відразу перше запитання: яким був минулий рік для газети, що вдалося зробити, які плани на нове тисячоліття?

Перш за все нагадаю, що газета заснована менше року тому (у квітні 99-го). Головним досягненням вважаю те, що попри усі негаразди нам, на відміну від багатьох інших академічних газет, вдалося протримати. Незабаром вийде наше перше ювілейне – десяте! – число.

- Вітаю. До речі про негаразди: чому так довго не виходила газета або, як кажуть, was ist los?

На те багато причин – як об'єктивних, так і не зовсім. По-перше, це груднева сесія, канікули, початок занять. По-друге, це наслідки епідемії грипу, що скопив наного головного редактора, а також увесь склад відділу верстки. До того ж, редакція у повному складі брала участь у Днях науки НАУКМА. Багато часу забрав також пошук виходу у віртуальний простір, який закінчився створенням першої версії сайту www.kolega.kiev.ua, почалася також розробка Концепції діяльності «Колеґи» на наступні тисячоліття...

- Тобто?

Ми позаздрили тим, хто будує плани на 3-тє тисячоліття. Але не вдалося нам надто малим проміжком часу. Окрім того, як відомо, «час плинний, а Києво-Могилянська Академія вічна», що дає маленьку надію на тривале існування й нашої газети. Якщо серйозно, то ми вирішили докорінно змінити газету.

- Цікаво, і як же саме?

Нам стало дуже прикро, що кожен університет Києва має свою газету. Газету яка виходить регулярно, появу якої з нетерпінням чекають як студенти, так і викладачі... Спроби створення такої газети були й в НАУКМА, але, на жаль, спроби невдали. У цьому році, році з трьома нулями, що даєть надію на успіх великих справ, ми плануємо розширити тематику нашої газети, більше писати про різні цікаві речі з життя Академії, про мистецькі й навколومیстецькі події, піднімати гострі питання й намагатися шукати на них правильні відповіді. При всьому цьому в газеті залишатиметься місце для інтерв'ю з цікавими людьми Академії, для «графоманів» і «мистців», для студентських та викладацьких пригод. Ну й, звичайно, для нашої улюбленої білоруської мови.

-І що, все це ви й надалі робитимете вдвох?

Питання руба. Одним з нововведень у цій газеті є розширення складу редакції. Уже зараз підбирається команда, якій цікаво зробити з «Колеґи» повноцінну, регулярну, а головне – цікаву студентську газету.

- Добре, а що матиме працівник редакції у, скажімо, е-е-е, «матеріальному плані»?

Мшу відразу засмугити: керівництво Академії не дає газеті жодного місяця на відпрацювання плати за навчання. Попри те, як на мене, є декілька речей, що приваблюють «нарід» до газети. Найголовніше – це, безумовно, злюботу журналістського досвіду. Об'єктивно оцінюючи сьогоднішній рівень «Колеґи», саме її існування як незалежної студентської газети обіцяє багато. По-друге, можливість самовираження, бажання слави, якщо хочете. Дуже про вас почувте (або ще раз загадаєте) не лише студенти, викладачі і керівництво НАУКМА, а й кожен відвідувач сайту www.kolega.kiev.ua. Нарешті, «Колеґа», як і кожний новий проект, приваблює своєю неясністю. Газета перебуває в процесі творення, й кожен може долучити сили й власні здібності, і власне розуміння того, яким має бути «Колеґа». Тут кожен знаходить для себе щось цікаве: хтось малює карикатури та псує «імідж» поважним людям, хтось робить їхні фотографії (і так само псує їхній «імідж»); інші полюбляють псувати імідж самій газеті, створюючи їй відповідний веб-сайт (пожарт про нашого веб-дизайнера, роботу якого ми всі насправді дуже цінуємо.)

-А чи є в планах редакції покращання її матеріального стану? Яким чином буде здійснюватись роздрук газети?

Це питання якраз найскладніше. Можна будувати далекосяжні плани, але без паперу, ксерокса й банальної праймджейкера... Як тобі відомо, газета видається виключно коштом реклами. Раніше нам вдалося знаходити папір та множити газету на ксероксі. Але нещодавно з ним виникли проблеми (до речі, це не одна причина нашого тривалого «мовчання»). Щось разу нам допомогла трохиша «Студентська солідарність» (за що їй велика дяка). Звичайно, редакція вишукують іще усі можливості. Так, уже зараз газета виходить на форматі А-4, що дозволяє зменшити витрати вдвічі, можливо, доведеться трохи зменшити наклад... Але нам це обійтись без підтримки наших читачів та студентських організацій. Користуючись можливістю, хочу звернутися до Студентської Колеґи (членом якої ти є!), інших студентських організацій, студентів НАУКМА і з проханням (закінчення – на 4-й сторінці)

«Колеґа» відтепер і в Internet!
завітай
www.kolega.kiev.ua
студентська Internet-газета

Редакційна скринька «Колеґи» для: Ваших творчостей, скарг та критики.
На прохідній 4-го корпусу.
УВАГА!
У читальці періодики комплект «Колеґи» за 1999 рік!

«Ми можемо працювати й без самоврядування» - вважає перший проректор НаУКМА Анатолій Тихолаз

У кінці грудня 1999 року відбулася Вчена Рада НаУКМА. Оскільки питання, які там піднімалися, залишаються важливими й на сьогодні, ми попросили поділитися своїми враженнями єдиного присутнього там студента - члена СК Івана Бабошина.

Засідання було відкритим, тому потрапив туди я без труднощів. Найбільше мене цікавила доповідь Декана з виховної роботи п. С.М.Горіна. Але з розмови із ним перед початком засідання я втямив, що п. Горін, на жаль, не хоче бачити на Вченій Раді представника Студентської Колегії.

В своїй доповіді Декан дав наступну характеристику діяльності студентських організацій:

Студейське Братство: невелика кількість членів, в активі небагато - організація 1 конференції та вечорниць, однак нещодавно обране нове керівництво, в зв'язку з чим Сергій Миколайович передбачає серйозні зміни на краще, оцінка позитивна;

Пласт: трохи більше 10 членів, у статуті зазначено достатньо конкретних обов'язків щодо адміністрації, оцінка - найбільш позитивна;

Студентське Наукове Товариство: кількість членів обмежена, діяльність зводиться до організації політологічних заходів, «гурток політологів», а не загальноуніверситетська організація;

Студентська Колегія: нещодавно обрано нову Колегію, в статуті немає конкретних обов'язків перед адміністрацією, вона «створює штучний став війни між адміністрацією і студентством», використовує кошти і майно не за призначенням, оцінка негативна.

Загальною проблемою з погляду п.Горіна є те, що студентські організації використовують ресурси Академії, не приносячи їй відчутної користі. На запитання, чому Деканові з виховної роботи не вдалося налагодити стосунки зі студентськими організаціями, той відповів, що в цьому йому заважають статуту цих організацій, в яких немає конкретних обов'язків перед адміністрацією:

“Студентська Колегія і Студентське наукове товариство за статутами нікому не підпорядковані.”

Як мені здалося, серед членів Вченої Ради виникли розбіжності в оцінці стану з виховною роботою в НаУКМА: деякі покладали відповідальність цілком на студентські організації та їхні статуту (так, А.Г.Тихолаз запропонував тимчасово призупинити статут студентських організацій та перекласти їхні обов'язки на Деканат Студентів, сказавши: “Або співіграє або вертикаль і ніяких альтернативних виборів... Ми можемо працювати і без самоврядування”); інші (головуючий на засіданні завідувач кафедри філософії В.С.Горський) - на декана з виховної роботи.

Після обговорення Вчена Рада проголосувала зокрема за те, щоб доручити п.Горіну створити Деканат Студентів, який би виробив і представив на Академічну конференцію, що відбудеться у березні ц.р., нові статуту студентських організацій.

Мені як представнику студентської організації було особливо добре видно брак об'єктивної інформації у доповіді щодо діяльності студентських організацій. На мою думку, один з теперішніх пріоритетів студентських організацій, особливо СК, СНТ і AEGEE - подолати упереджене ставлення адміністрації та, зокрема, Декана з виховної роботи та Першого проректора А.Г.Тихолаза, інакше наша робота буде ускладнюватися (що яскраво видно на прикладі AEGEE, якому адміністрація нещодавно відмовила у продовженні користування приміщенням). Для цього необхідно, перш за все, поширювати об'єктивну інформацію про свою діяльність (особливо, як стало зрозуміло після зустрічі СК з Ректором 17.01.2000, через власні періодичні друковані видання) та ще активніше намагатися співпрацювати з адміністрацією.

Іван Бабошин, «Вісник СК»

наука

Мова й суспільство

Метою круглого столу “Мова й суспільство: українська ситуація та іноземний досвід”, який є першим заходом Проекту мовних досліджень Студентського Наукового Товариства, було обговорення цілої низки питань, зокрема, мовної ситуації в Україні (її соціологічних, політичних, правових аспектів), порівняння її із мовною ситуацією в інших країнах та вироблення певних моделей зміни мовної ситуації та шляхів розв'язання мовних проблем у минулому.

У роботі круглого столу взяли участь більше 30-ти чоловік. Серед них більше 20-ти студентів НаУКМА, викладачі кафедр історії та політології, української мови та правознавства, співробітники Академії, гості.

Найгостріші дискусії викликала доповіді про мовну ситуацію в Бельгії (доповідав студент ФГСН-III Дмитрій Горчаков) про 2 норвезькі мови та їх взаємодію (доповідач - студент ФГСН- III Олександр Гаврилов).

Велику зацікавленість у присутніх викликала доповідь відомого фахівця з “русинського питання” Олександра Майбороди.

Активну участь у дискусіях взяв голова Товариства української мови Київського

Національного університету ім. Т.Шевченка Віталій Радчук.

Учасниками круглого столу було вирішено проводити такі зустрічі й надалі, присвячуючи їх окремим темам: обговоренню концепції державної мовної політики (пропозиція В.Радчука), “русинському питанню” (пропозиція Головуючого); помічником Президента НаУКМА Володимиром Кобзарем було також запропоновано проводити зустрічі з послами окремих країн (Фінляндії, Франції, Канади, Швейцарії) з метою вивчення їхнього досвіду у мовній сфері. Експерт Центру досліджень національної безпеки НаУКМА Володимир Кулик запропонував започаткувати справжній діалог тих громадських діячів та організацій, що захищають, відповідно, українську та російську мови.

Дискусія щодо мовних питань наразі продовжується в інтернеті. Ознайомитись із доповідями учасників та відгукми про них (доповіді та доповідачів) відвідувачів Intranet конференції, а також висловити свою власну позицію Ви можете за адресою в Інтернеті:

http://www.ukma.kiev.ua/pub/co/cf/cf1_2000/ds-2000.html

Станіслав Шумлянський, «Колегія»

Виселення з гуртожитку

Проректор з АГД В.І.Лідовець та новий керівник житлового відділу Н.А.Макоєвська доводять до відома студентів, які мешкають у гуртожитку по вулиці Каблукова 4, що термін проживання студентів НаУКМА в цьому гуртожитку закінчується 30 червня цього року. Повідомляючи, що гуртожиток з наступного року орендуватись не буде, В.І.Лідовець і Н.А.Макоєвська наполегливо радять: «студенти повинні самі потурбуватись про забезпечення себе житлом».

Про подальшу долю виселенців та їхніх колег з гуртожитку на Героїв Севастополя читайте у наступних числах газети.

«Колеґа» в 2000-му році...

(продовження; початок на стор.1!)

підтримати нас не тільки морально, а й матеріально.

Кожен, хто передасть на розвиток «Колеґи» більше, ніж вартість одного номера газети «Комуніст», буде внесений до списку першодонатів нашої газети й гарантовано отримуватиме свій свій номер. Прізвища жертводавців (за їхнім бажанням) друкуватимуться та розмішуватимуться на сайті.

• Дякую за інтерв'ю, бажаю «Колеґі» успіхів.

Іван Бабошин, «Вісник СК»

(Інтерв'ю було опубліковане у першому числі новонародженого «Вісника». Вітаємо колег!)

наше розслідування**Тиждень самостійної роботи: «оптимальне» рішення**

Тиждень самостійної роботи було впроваджено в Академії з метою надати студентам змогу підготуватися до наближення сесії, а також (навіщо ж кривий душо?) отримати раптовий, але корисний відпочинок.

Посеред запеклих навчальних баталій моголянців завжди очікувала-вабила до себе тихенька, затишна оаза, що її наш брат-студент з благоговінням називав просто Тиждень. Але що ж ми бачимо в весняному (підкреслимо - найдовшому) триместрі 2000? Усе ніби як завжди, крім ... **тижня самостійної роботи!** Виникає раціональне питання: що сталося в навчальному процесі таке, що позбавило нас єдиної відради в бурхливому морі лекцій та семінарів?

Переглядаючи календар навчального року, ми звернули увагу на те, що зимові канікули закінчуються не 9-го, як звичайно, а другого січня! Отже, той тиждень, коли ми безтурботно святкували Різдво Христове, і був нашим Тижнем! Але чому ж тоді наші канікули настільки вкоротилися?

Щоб з'ясувати це, будемо сподіватися, непорозуміння, ми звернулися до керівника навчально-методичного відділу Дорошенко Віри Матвіївни. Вона пояснила нам, що календарні плани навчального року складаються в травні попереднього навчального року.

При складанні теперішнього плану виявилось, що весняний триместр охоплює не 13 запланованих тижнів, а лише 12.

Аналогічна ситуація виникала і в минулих роках, але тепер викладацький колектив не погодився втратити цілий тиждень. Тому деканами факультетів, першим проректором та ректором було вирішено тиждень самостійної роботи перенести на початок триместру, за рахунок канікул. Висловлювалися також інші пропозиції, серед них - залишити весняний триместр без змін, лише продовжити його на тиждень, але тоді й літній триместр закінчувався б пізніше (в липні), а це, за словами пані Дорошенко, неприпустимо через вступні іспити та практики. Інша пропозиція - зробити 14 тижнів в осінньому триместрі й 12 - в весняному, але це вимагас радикальних змін в навчальному плані(?!). Ну, і ще один варіант (найжахливіший) - скасування весняних канікул! Так що теперішнє становище відповідальні за навчальний процес особи розцінюють як **оптимальне**.

Нам залишається лише прийняти ці, безумовно, слушні аргументи. Що ж, наша Академія змінюється; скасування тижня самостійної роботи чергове тому підтвердження. От чи на краще лише зміни?

Леся Лажевська, "Колеґа"

ретро-скоп**Теленіч-2000**

Українці, як відомо, люди консервативні. І тому, я впевнений, більшість наших співвітчизників провели новорічну ніч чи принаймні її початок за святковою вечерєю перед телевізором.

Обов'язковим елементом вечері безперечно був салат «Олів'є», а ось чим потішав нас новорічний телескран? Моніторинг трьох загальнонаціональних каналів, на жаль, засмутив свідому частину українства.

Враховуючи безпорадність шанований патріотами «1!»: «дівчинки» не видавали нічого ліпшого, як зустріти 2000-ний рік трансляцією ГРТ-шого новорічного концерту, який, шоправда, було булбучно названо «спільним проектом ГРТ та 1!»». Дійсно, піснотні російських виконавців доповнили «гості з України»: Таїсія Повалій, «Океан Ельзи», «RB» та мультинаціональна Софія Ротару.

Від «Інтеру», чесно кажучи, нічого широукраїнського і не очікували. Так воно і сталося: концертна версія «Старих песен про любовь» перемежувалась включеннями «Всесвітнього новорічного шоу».

Та, напевно, найбільш негативно вразив «Перший Національний» - єдиний з трьох

загальноукраїнських каналів, що спромігся на створення власного телепродукту. Але якого телепродукту! У краях совкових традицій! Вели теленіч сумнозвісній «ролик», які вкотре підготували нереспіт дуети Шпелґель-Таранулька: розумний російськомовний Моїсеєнко-Штєпсель та трохи пришепелюватий українськомовний Данилець-Таранулька. Вислухали далеко не найліпших представників української остради на сцені чергувалися з телестомом з Москвою, до наші скс-землячки лили перед камерою крокодильчі сльози за «внєнкою-Україною». Це створювало настільки опидний ефект провинійності, що затриматись на «Першому» було просто неможливо.

На жаль, ми не володіємо інформацією про рейтинги каналів у новорічну ніч. Звичайно, чимало людей наляли перевагу прграмм місцевих телеканалів, хоть і ливився російське ТВ напярму, без допомоги українських посередників. Все одно, висновки сумні: Україна все ще не має власного якісного новорічного телепродукту. Є таке повір'я: як проведеш перший день нового року, таким буде й цілий рік. Згадуючи ж про телестустріч 2000-ного року, дуже хотілося б, щоб воно не справдилося.

Дмитро Губенко, «Колеґа»

творчість

Катерина Калитко

Він одягався в темне,
 був стрункий та задуманий.
 Вірив у власні сили
 і в світлу свою печаль.
 Він знав, що усе збувається -
 лише зачекати варто,
 І знати - про все піклується
 щаслива твоя зоря.
 Він вмів, як ніхто, любити,
 шукати, завжди знаходити,
 Блукати в уяві зоряній,
 де Всесвіт без неба й дна...
 Він чекав на кохання.
 Люди не раз вже бачили
 на перехресті долі
 його силует стрункий.
 Він знав - коли зірка падає,
 не заважайте бажаннями,
 Не додавайте клопоту -
 то згасло чинсь життя.
 Він знав, що життя - одне.
 Він знав, що в житті любов - одна.
 Він був ідеально створений.
 Його ніхто не чекав.

* * *

Дивиться в ніч розкаянно
 Біля свого вікна
 Та, що любила Каїна,
 Та, що тепер одна.
 Птах серед хащ горішника
 Знов наспіва журбу
 Тій, що любила грішника,
 Того, що вже забув.
 Душі вже розлучилися...
 ...В'ється листок сухий...
 ...Та, що любити вчилася
 Навіть його гріхи.
 В світі одна підступнім цім,
 В світі, де все не так...
 Майже така ж відступниця,
 Тільки уже - свята.
 Дивиться в ніч розкаянно,
 В небову глибину,
 Та, що любила Каїна -
 Навіть його вину.

Та, що любила Каїна

Падати треба вміти.
 Це - не летіти всеру...
 ...Чорні холодні віти,
 Близько земля сувора.
 Падати треба вміти,
 Так, щоб не жалкувати
 Ні за духмяним літом,
 Ні за зимовим святом.
 Падати треба вчитись,
 Це непроста наука...
 ...Так, щоб не розлюбити,
 Не відпустити руки.
 Падати треба вміти,
 Треба про все дізнатись...
 Всі ми - маленькі діти,
 Тільки жорстокі надто.
 Навіть падіння - свято...
 ...Дико танцюють тіні...
 Треба завжди літати -
 Навіть під час падіння...

про автора

Читаючи ці вірші, важко написати суху довідку про їх авторку.

...Її вірші були відзначені премією імені Б.-І.Антонича, премією видавництва «Смолоскип»; вона - переможниця всеукраїнських конкурсів «Слово, многоцінне» та фестивалю «Наша земля - Україна»... Катя вчиться на 1-му курсі ФГСН. Ці вірші - з її першої збірки.